

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 5CoPr/4/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8314207760
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Világiová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2019:8314207760.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Gabriely Világiovej a členov senátu JUDr. Zlaty Simkovej a JUDr. Karola Krochtu, v právnej veci žalobcu: A. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom P. XXXX/XX, XXX XX U., práv. zast. Mgr. Viliamom Hajdukom, AK Námestie slobody 2, 066 01 Humenné, proti žalovanému: EUROSPEDA s.r.o., Brestovská 2931/125, 066 01 Humenné, práv. zast. JUDr. Martinom Jalčom, AK Komenského 2583/8, 066 01 Humenné, o zaplatenie 581,59 Eur s prísl., o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Humenné č. k. 15Cpr/2/2014-192, zo dňa 15. 04. 2019, takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

P r i z n á v a žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu vo vzťahu k žalovanému s tým, že o výške náhrady rozhodne súd 1.inštancie samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie I. žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 581,59 Eur s 9,25 % úrokom z omeškania p.a. zo sumy 385,27 Eur od 21.06.2011 do zaplatenia a s 9,50 % úrokom z omeškania p.a. zo sumy 196,32 Eur od 21.07.2011 do zaplatenia do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. II. Súd priznal žalobcovi náhradu trov konania vo vzťahu k žalovanému v rozsahu 100 % s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne samostatným uznesením súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí.

2. Právne svoje rozhodnutie odôvodnil súd prvej inštancie ust. § 60 ods. 1, § 116 ods. 2, § 129 ods. 3 Zákonníka práce, čl. 3 Zákonníka práce a ust. § 517 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, zároveň ust. § 3 ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z.

3. Súd prvej inštancie konštatoval, že z výpisu z obchodného registra žalovaného, že spoločníkmi spoločnosti EUROSPEDA s.r.o. sú O.. H. Q. a O. Q..

4. Na základe vyššie uvedeného, súd mal zato, že naozaj došlo k ukončeniu pracovného pomeru medzi žalobcom a žalovaným dňa 13.06.2011 dohodou v súlade s § 60 Zákonníka práce. Za mesiac máj 2011 bola mzda vyčíslená na sumu 385,27 Eur. Za mesiac jún 2011 vrátane náhrady mzdy za nevyčerpanú dovolenku vo výške 196,32 Eur. Táto skutočnosť nebola sporná. Žalovaný bol povinný zaplatiť žalobcovi spornú sumu ako mzdu a alikvótnu časť mzdy a náhrady za dovolenku celkom vo výške 581,59 Eur. Spornou bola skutočnosť či naozaj bola v rovnaký deň pri podpise skončenia pracovného pomeru podpísaná žalobcom aj listina - výdavkový pokladničný doklad č. 110536 zo dňa 13.06.2011 a či žalobca reálne prevzal sumu uvedenú v tomto doklade vo výške 581,59 Eur. Súd dal za pravdu žalobcovi, že svedkyne vypovedali na pojednávaní tendenčne v prospech žalovaného. Zo znaleckého posudku v

trestnom spise mal súd zato, že daný pokladničný doklad, ktorý by preukazoval, že žalobca reálne sumu prevzal, bol sfaľovaný. Žalovaný vyplácal mzdy na účet žalobcu a nie v hotovosti. Niet teda dôkazu o tom, že žalobca dlžnú sumu prevzal v hotovosti, preto mal súd zato, že žalovaný žalobcovi spornú sumu neodovzdal dňa 13.06.2011 a má ju zaplatiť žalobcovi a preto súd žalobe vyhovel.

5. Žalovaný sa dostal do omeškania so splnením svojho dlhu, preto mu súd priznal aj nárok na úrok z omeškania vo výške ako si uplatnil v žalobe odo dňa nasledujúceho po dni vyplácania mzdy (mzda za máj 20.06.2011 a alikvótna časť mzdy a dovolenky 20.07.2011).

6. Výrok o trovách konania odôvodnil súd prvej inštancie ust. § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej CSP). V danom prípade mal úspech vo veci žalobca, preto mu súd priznal plnú náhradu trov konania. Z výroku II. vyplýva, že tieto trovy boli žalobcovi priznané vo vzťahu k žalovanému. Zároveň súd prvej inštancie konštatoval, že o výške náhrady bude v zmysle ust. § 262 ods. 2 CSP rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto uznesenia.

7. Proti tomuto rozsudku včas podal odvolanie žalovaný. Navrhol rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Právne odôvodnil svoje odvolanie ust. § 365 ods. 1 písm. e, f, h) CSP. Uviedol, že v doterajších písomných vyjadreniach poukazoval najmä na to, že žalobcovi boli všetky mzdové záležitosti v súvislosti so skončením jeho pracovného pomeru vyplatené na jeho žiadosť v hotovosti, k jeho rukám za prítomnosti konateľa spoločnosti O.. H. Q., ekonómky O.. R. Q. a mzdovej účtovníčky O.. C. J., v priestoroch spoločnosti na ulici Q. X, ešte v deň skončenia jeho pracovného pomeru. K týmto skutočnostiam boli uvedené osoby vypočuté a podali svedecké výpovede. Ako konateľ spoločnosti, sporný účtovný doklad ani nevyhotovil, ani nepodpisoval. Uvedená právna vec súvisí s trestnou vecou, ktorá bola vedená na Okresnom súde v Humennom pod sp. zn. 3T/53/2014. Preto žalovaný predložil súdu fotokópie rozsudkov súdov v tejto trestnej veci s tým, aby sa súd s touto trestnou vecou oboznámil. Žalobca je právoplatne odsúdený za zločin podvodu, v súvislosti s pracovným pomerom a jeho pomstou za uvedené bolo podanie trestného oznámenia na bývalého zamestnávateľa z dôvodu údajného nevyplatenia mzdy, hneď na to, ako mu bolo vznesené obvinenie za zločin sprenevery, viac ako rok od údajného nevyplatenia mzdy. Túto svoju občianskoprávnú žalobu podal po troch rokoch od údajného nevyplatenia mzdy z podanej žaloby, resp. návrhu na vydanie platobného rozkazu, súčasne nie je zrejмый jediný dôkazný prostriedok, ktorý by mal jeho tvrdenia preukazovať. Zároveň žalovaný citoval z rozsudku Krajského súdu v Prešove sp. zn. 1To/8/2017 zo dňa 31. 01. 2018. Poukázal najmä na stranu 4, 5 odôvodnenia rozsudku, z ktorého vyplýva, že z vykonaných dôkazov mal Krajský súd za nepochybne preukázanú skutočnosť, že výdavkový pokladničný doklad číslo 110536 zo dňa 13. 06. 2011, ktorý má potvrdzovať prevzatie sumy 581,59 Eur poškodeným A. A., tento nepodpísal s poukazom na znalecký posudok kriminalistického a expertízneho ústavu v Košiciach. Napriek tomu prvoinštančný a následne aj Krajský súd v Prešove v trestnom konaní výpovedí poškodeného neveria a poukazujú na dôvody prečo k uvedenému záveru dospeli. V konaní pred súdom prvej inštancie vyjadril žalovaný názor, že v tomto civilnom konaní sa jedná o obdobnú dôkaznú situáciu, pretože podľa názoru žalovaného, žalobca v tomto konaní nepredložil a nenavrhol vykonať žiadny nový činný dôkaz, na preukázanie svojich žalobných tvrdení. Napriek existencii výpovedí viacerých svedkov súčasne, na rozdiel od žalobcu bezúhonných osôb, súd vo veci rozhodol zrejme len na základe výpovede žalobcu. Súдне trestanej osobe a výpovede svedkov v uvedenej veci vyhodnotil ako tendenčné. Zároveň z pohľadu žalovaného nie preskúmateľné, na základe akých konkrétnych skutočností k tvrdenej tendenčnosti výpovedí svedkov prvoinštančný súd dospel. Súd prvej inštancie v prospech žalobcu akceptoval dôkaz znaleckým posudkom z trestného konania a tento pravdepodobne vyhodnotil jeho prečítaním ako listinný dôkaz v prospech tvrdení žalobcu v tomto civilnom konaní. Ak súd akceptoval ako dôkaz tvrdenie žalobcu, informáciu obsiahnutú v znaleckom posudku o tom, že na výdavkovom pokladničnom doklade, ktorý bol ako účtovný doklad vyhotovený zamestnancami žalovanej spoločnosti pre účtovne účely, sa údajne nenachádza riadny podpis žalobcu a z toho nepochybne musí vyplývať, že údajne dlžná čiastka nevyplatennej mzdy mu nemohla byť vyplatená v hotovosti, ako to žalobca podľa výpovedí svedkov výslovne požiadal. Ako je i potvrdené svedeckými výpoveďami, ako konateľa žalovanej spoločnosti, tak aj výpoveďami ďalších dvoch zamestnancov. Uvedený znalecký posudok z trestného konania, súd akceptoval v civilnom konaní bez vypočutia znalca, ktorý ho v trestnom konaní a pre účely uvedeného konania vypracoval. Zároveň žalovaný poukázal na výpoveď svedkyne O.. C. J. na súdnom pojednávaní dňa 21. 06. 2018 a O. Q., tiež na súdnom pojednávaní dňa 21. 06. 2018.

8. K odvolaniu žalovaného sa vyjadril žalobca. Uviedol, že v podanom odvolaní žalovaný neuvádza žiadne nové skutočnosti ale len opakuje procesnú obranu prezentovanú v konaní na súde prvej inštancie. Podľa názoru žalobcu súd prvej inštancie zistil v potrebnom rozsahu skutkový stav, na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam a vec i správne právne posúdil. Žalobca považuje rozsudok za preskúmateľný, zrozumiteľný, náležite a presvedčivo odôvodnený a stotožňuje sa aj s jeho odôvodnením, na ktoré zároveň poukazuje. Podľa názoru žalobcu v konaní nedošlo k žiadnej vade, ktorá by mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo by bola dôvodom na zrušenie rozhodnutia. Preto žiadal rozsudok v zmysle ust. § 387 ods. 1 CSP, ako vecne správny potvrdiť v celom rozsahu a žiada priznať náhradu trov odvolacieho konania.

9. Vyjadrenie žalobcu k odvolaniu žalovaného bolo doručené žalovanému prostredníctvom jeho právneho zástupcu. Ďalšie vyjadrenie do spisu zaslané nebolo.

10. Odvolací súd na základe podaného odvolania preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo v zmysle zásad uvedených v ust. § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ust. § 385 CSP. a contrario s tým, že miesto a čas vyhlásenia rozsudku oznámil na úradnej tabuli a webovej stránke Krajského súdu v Prešove dňa 02.10.2019 a zistil, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

11. V odvolacom konaní z dispozičnej zásady vyplýva, že odvolací súd vec prejedná v medziach, v ktorých sa odvolateľ domáha prieskumu. Určením rozsahu napadnutia rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolateľ nielen vymedzuje to, ohľadne akých výrokov u rozhodnutia súdu prvej inštancie nastal suspenzívny účinok odvolania, ale súčasne stanoví medze, v ktorých je odvolací súd oprávnený a povinný rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmať.

12. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov v kontexte k namietaným nesprávnym skutkovým zisteniam a nesprávnym právnym posúdením, to, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v úplnosti, aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (Ústavný súd Slovenskej republiky II.ÚS 78/05).

13. Odvolací súd dospel k záveru, že v danom prípade súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol rozhodujúci skutkový stav, primeraných spôsobom opísal priebeh konania, stanoviská procesných strán v prejednávanej veci, výsledky vykonaného dokazovania a citoval právne predpisy, ktoré aplikoval na prejednávany prípad a z ktorých vyvodil správne právne závery, ktoré primerane ako aj vysvetlil.

14. Odvolací súd konštatuje, že žalovaný v odvolacom konaní nevzniesol žiadne námietky, s ktorými by sa už nevyporiadal súd prvej inštancie pri rozhodovaní vo veci samej a pre ich zdôvodnenie odvolací súd iba zopakuje čo uviedol súd prvej inštancie, ktorý vyčerpávajúco zdôvodnil sporovým stranám prečo žalobe vyhovel.

15. Súd prvej inštancie konštatoval, že za mesiac máj 2011 bola mzda vyčíslená na sumu 385,27 Eur. Za mesiac jún 2011, vrátane náhrady mzdy za nevyčerpanú dovolenku vo výške 196,32 Eur. Táto skutočnosť nebola sporná. Žalovaný bol povinný zaplatiť žalobcovi spornú sumu ako mzdu a alikvótnu časť mzdy a náhrady za dovolenku celkom vo výške 581,59 Eur. Spornou bola skutočnosť či naozaj bola v daný rovnaký deň pri podpise skončenia pracovného pomeru podpísaná žalobcom aj listina - výdavkový pokladničný doklad č. 110536 zo dňa 13. 06. 2011 a či žalobca reálne prevzal sumu uvedenú v tomto doklade vo výške 581,59 Eur. Súd prvej inštancie dal za pravdu žalobcovi, že svedkyne vypovedali na pojednávaní tendenčne v prospech žalovaného. Zároveň zistil z výpisu z obchodného registra žalovaného, že spoločníkmi spoločnosti žalovaného, sú O.. H. Q. I. O. Q.. Zároveň súd prvej inštancie poukázal na znalecký posudok kriminalistického expertízneho ústavu policajného zboru, pre zadávateľa obvodné oddelenie PZ v Humennom, vo veci prečinu nevyplatenia mzdy. V závere tohto posudku malo byť uvedené, že sporný podpis obsiahnutý na výdavkovom pokladničnom doklade č. 110536 zo dňa 13. 06. 2011, nevyhotovil žalobca a vznikol mechanickým falšovaním z podpisu na náplni práce z 29. 03. 2010. Určenie falšovateľa nebolo možné. Predložený daný pokladničný doklad, ktorý by

preukazoval, že žalobca reálne sumu prevzal bol sfalšovaný. Žalovaný vyplácal mzdu na účet žalobcu a nie v hotovosti, teda niet dôkazu o tom, že žalobca dlžnú sumu prevzal v hotovosti. Súd mal preto za to, že žalobcovi spornú sumu žalovaný neodovzdal dňa 13. 06. 2011 a má ju zaplatiť žalobcovi a preto žalobe vyhovel (odôvodnenie bod 8., 22., 23.).

16. Z výpovede svedkyne C. J. vyplýva, že ona vypočítala alikvotnú časť mzdy za jún a časť za dovolenku. Potom dostala pokyn od pani Tkáčovej na vypísanie pokladničného dokladu, ktorý položila na žalobcov spis. Peniaze mu vyplatila pani Q., lebo tá bola pokladnička. Svedkyňa bola pri tom, ako mu boli vyplácané peniaze, no nepozerala mu na ruky, či mu boli vyplácané, ale vnímala toto vyplácanie ani nevie v akých bankovkách to bolo. Svedkyňa zároveň mala vidieť žalobcu ako sám podpisuje pokladničný doklad. Svedkyňa O. Q., ktorá ako zistil súd prvej inštancie, je tiež spoločníčkou žalovaného, mala vyplatiť podľa svojej výpovede tak ako to uviedla na pojednávaní dňa 21. 06. 2018 peniaze žalobcovi. Najprv mal podpísať dohodu o skončení pracovného pomeru, potom požiadal o vyplatenie mzdy a potom podpísal pokladničný doklad. Ona vyplatila žalobcovi peniaze, nie na základe dohody o skončení pracovného pomeru, ale na základe ústnej dohody medzi žalobcom a žalovaným. Pri podpisovaní si nič zvláštne nevšimla.

17. Odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že pre odvolací súd platia určité obmedzenia voľného hodnotenia dôkazov. Odvolací súd sa nemôže odchyliť od hodnotenia konkrétneho dôkazu vykonaného súdom prvej inštancie. Hodnotiť inak dôkazy by mohol iba v prípade, ak by sám tento dôkaz zopakoval. Hodnotiacia úvaha súdu prvej inštancie však vychádza zo všetkého čo v konaní vyšlo najavo. Súd prvej inštancie správne určil vzájomný vzťah jednotlivých dôkazov a správne v súlade s pravidlami formálnej logiky ich aj vyhodnotil. Z hľadiska logiky argumentačnej súdržnosti nemožno odôvodneniu napadnutého rozhodnutia súdom prvej inštancie vytknúť závažné nedostatky.

18. Ústavný súd Slovenskej republiky v zhode s rozhodovacou praxou Európskeho súdu pre ľudské práva stabilne judikuje, že povinnosť súdu odôvodniť svoje rozhodnutie neznamená automaticky povinnosť poskytnúť podrobnú odpoveď na každý nastolený argument. Preto odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces (napr. sp. zn. II. ÚS 44/03, III. ÚS 209/04, I. ÚS 117/05, III. ÚS 191/2013). Rozsah povinnosti odôvodniť súdne rozhodnutie sa môže meniť podľa povahy rozhodnutia a musí byť analyzované s ohľadom na okolnosti každého prípadu (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Cdo 163/2015 zo 17. marca 2016).

19. Do práva na spravodlivý súdny proces nepatrí súčasne aj právo účastníka konania, aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov (sp. zn. IV. ÚS 252/04) a rovnako neznamená ani to, aby účastník konania bol pred všeobecným súdom úspešný, teda aby bolo rozhodnuté v súlade s jeho požiadavkou a právnymi názormi (I. ÚS 50/04).

20. Konkrétne k odvolacím námietkam považuje odvolací súd za potrebné zhrnúť, že tak ako to uviedol súd prvej inštancie a zopakoval odvolací súd v bode 16. odôvodnenia, svedkyňa Q. tvrdila, že žalobca podpísal dohodu o skončení pracovného pomeru, potom požiadal o vyplatenie mzdy a potom podpísal pokladničný doklad. Z výsledkov vykonaného dokazovania však vyplýva, že podpis na pokladničnom doklade je sfalšovaný. Vyhodnotenie výpovede svedkyne Q. ako tendenčné, preto zodpovedá pravidlám formálnej logiky. Rovnako je to aj čo do výpovede svedkyne J.. Táto mala vnímať vyplácanie, ale nevedela v akých bankovkách to bolo. Zároveň tiež mala vidieť žalobcu ako podpisuje pokladničný doklad aj keď podpis na doklade, tak ako odvolací súd uvádza vyššie bol sfalšovaný. Odvolací súd znova poukazuje na skutočnosť, že v odvolacom konaní nemožno hodnotenie dôkazov súdom prvej inštancie preskúmať. Hodnotenie dôkazov môže robiť len súd, ktorý ich vykonal. Zásada voľného hodnotenia dôkazov vyjadruje, že záver, ktorý si sudca urobí o pravdivosti, či nepravdivosti tvrdených skutočností vzhľadom na poznatky získané z vykonaných dôkazov je vecou vnútorného sudcovho presvedčenia a jeho logického myšlienkového postupu. Zo zásady voľného hodnotenia dôkazov vyplýva, že nesprávnosť hodnotenia dôkazov súdom prvej inštancie môže vyplývať iba zo spôsobu akým súd hodnotenie vykonal. Odvolací súd nemôže v tomto smere súdu prvej inštancie vytýkať žiadne pochybenia. Výsledok hodnotenia dôkazov súdom prvej inštancie zodpovedá pravidlám logického myslenia. Súd prvej inštancie vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z dokazovania vyplynuli a neupomenul

rozhodné skutočnosti, ktoré vyšli v konaní najavo. Preto nemá odvolací súd dôvod polemizovať so skutkovými závermi súdu prvej inštancie.

21. Žalovaný zároveň tvrdí, že rozsudok súdu prvej inštancie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O omyl ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery (uznesenie Najvyššieho súdu SR z 27.07.2011 sp. zn. 7Cdo/7/2010). Aj táto odvolacia námietka žalovaného neobstoí. Súd prvej inštancie sa riadne vypořiadal, s tým, že pani Q. ktorá mala peniaze žalobcovi vyplatiť je konateľkou žalovaného, tak ako to uvádza v bode 22. odôvodnenia rozsudku a, že svedkyne vypovedali na pojednávaní tendenčne v prospech žalovaného. Argument súdu prvej inštancie, že žalovaný vyplácal mzdy na účet žalobcu a nie v hotovosti, je podľa názoru odvolacieho súdu kľúčový. Žalovaný tiež uviedol, že súd prvej inštancie použil dôkaz z trestného spisu, a to znalecký posudok tam predložený. K tomu odvolací súd uvádza, že znalecký posudok bol samostatne oboznámený na pojednávaní dňa 14. 03. 2019, tak ako to vyplýva zo zápisnice z pojednávania na č.l. 189 druhá strana spisu a zo strany žalovaného žiadne námietky k vykonaniu tohto dôkazu, prípadne čo do správnosti záverov vyplývajúcich z tohto znaleckého posudku, ktorý bol oboznámený ako dôkaz, vznesené neboli. Sám žalobca v záverečnej reči poukazuje na to, že tvrdenia žalobcu boli v trestnom konaní vyvrátene viacerými svedeckými výpoveďami z ktorých je zrejmé, prečo sa jednalo o platbu žalobcovi v hotovosti na jeho žiadosť v súvislosti so skončením pracovného pomeru pre podozrenie z trestnej činnosti, ktoré sa neskoršie aj potvrdilo. Teda aj sám žalovaný odkazuje na trestné konanie vo veci a dokazovanie v ňom vykonané, tak ako to bolo oboznámené v civilnom konaní.

22. Súd prvej inštancie správne rozhodol, keďže žalobe vyhovel. Správne rozhodol i o úroku z omeškania, i o trovách konania.

23. Preto odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v súlade s ust. § 387 ods. 1 a 2 CSP, stotožňujúc sa s dôvodmi uvedenými v rozhodnutí ako vecne správny potvrdil.

24. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 a § 262 ods. 2 CSP. Úspešnému žalobcovi bol priznaný nárok na náhradu trov odvolacieho konania, proti neúspešnému žalovanému v plnom rozsahu s tým, že o trovách odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie, samostatným uznesením.

25. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Podľa § 420 CSP, dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa § 421 ods. 1 CSP, dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa § 421 ods. 2 CSP, dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

Podľa § 423 CSP, dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Podľa § 424 CSP, dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa § 427 ods. 1 CSP, dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 427 ods. 2 CSP, dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

Podľa § 428 CSP, v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa § 429 ods. 1 CSP, dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa § 429 ods. 2 CSP, povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.